

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1974-1975.

9 JUNI 1975.

WETSVOORSTEL

tot verhoging van de berekeningsvoet van de
invaliditeitsuitkeringen van de verplichte ziekte-
en invaliditeitsverzekering.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE SOCIALE VOORZORG ⁽¹⁾,
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER NAMECHE.

DAMES EN HEREN.

Uiteenzetting van de auteur.

In juni 1973 heeft de Regering de berekeningsvoet en de maximumbedragen van de invaliditeitsuitkering, toegekend in de regeling inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering, gebracht van 60 op 65 % van het referteloon voor de gerechtigden met een persoon ten laste en van 40 op 43,5 % voor de anderen.

Krachtens de in december 1973 met het gemeenschappelijk vakbondsfront gesloten overeenkomst hadden die percentages van 65 op 70 en van 43,5 op 47 moeten worden gebracht. Het lag voorzeker in de bedoeling van de vorige Regering daartoe over te gaan, aangezien dit punt reeds voorkwam in haar verklaring van januari 1973.

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer De Mey.

A. — Leden : de heren De Mey, Deneir, Plasman, Rutten, Mre Ryckmans-Corin, de heren Van Herreweghe, Verhaegen, Mre Verlact-Gevaert. — de heren Boeykens, Brouhon, Dejardin, Demets, Namèche, Van Acker, Vanijlen. — Flamant, Gillet, Niemegeers, Soudant. — Maes, Mre Mathieu-Mohin. — de heren Babylon, Valkeniers.

B. — Plaatsvervangers : de heren Lenssens, Schyns, Meij, Steyaert, de heren Vankeirsbilck. — De Wulf, Gondry, Grégoire, Temmerman. — Colla, Picron. — Massart. — M^{re} De Kegel echtg. Martens.

Zie :

322 (1974-1975) :

— N° 1 : Wetsvoorstel.

Chambre des Représentants

SESSION 1974-1975.

9 JUIN 1975.

PROPOSITION DE LOI

portant relèvement des taux de l'indemnité d'invalidité octroyée par l'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

RAPPORT

FAIT
AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA PREVOYANCE SOCIALE ⁽¹⁾,
PAR M. NAMECHE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Exposé de l'auteur.

En juin 1973, le Gouvernement a porté le taux et les montants maximums de l'indemnité d'invalidité accordée dans le régime de l'assurance maladie-invalidité, de 60 à 65 % de la rémunération de référence pour les titulaires ayant une personne à charge et de 40 à 43,5 % pour les autres.

En vertu de l'accord conclu en décembre 1973 avec le front commun syndical, ces pourcentages auraient dû être portés de 65 à 70 et de 43,5 à 47. Le Gouvernement précédent en avait certes l'intention puisque ce point figurait déjà dans sa déclaration de janvier 1973.

⁽¹⁾ Composition de la Commission :

Président : M. De Mey.

A. — Membres : MM. De Mey, Deneir, Plasman, Rutten, Mre Ryckmans-Corin, MM. Van Herreweghe, Verhaegen, Mre Verlact-Gevaert. — MM. Boeykens, Brouhon, Dejardin, Demets, Namèche, Van Acker, Vanijlen. — Flamant, Gillet, Niemegeers, Soudant. — Maes, Mre Mathieu-Mohin. — MM. Babylon, Valkeniers.

B. — Suppléants : MM. Lenssens, Schyns, Mre Steyaert, MM. Vankeirsbilck. — De Wulf, Gondry, Grégoire, Temmerman. — Colla, Picron. — Massart. — M^{re} De Kegel épouse Martens.

Voir :

322 (1974-1975) :

— N° 1 : Proposition de loi.

De huidige Regering maakt daar echter geen gewag van in haar eigen verklaring en heeft tot op heden niets gedaan om de in 1973 gesloten overeenkomst uit te voeren.

Dient de reden hiervoor te worden gezocht bij de financiële weerslag van dat voorstel? Mocht dit het geval zijn, dan zou men één van de doelstellingen uit het oog verliezen van de wet van 16 juli 1974 tot koppeling van sociale uitkeringen aan de evolutie van het algemeen welzijn, die erin bestond de inkomsten van de sector invaliditeit van de ziekten en invaliditeitsverzekering meer te verhogen dan nodig was om de kosten van koppeling aan het algemeen welzijn te dragen, precies om de regeling van de invaliditeitsverzekering te verbeteren in de door de overeenkomst van 1973 aangegeven zin.

Bij de uitwerking van voornoemde wet werd het batig saldo — nieuwe inkomsten ingevolge de verhoging van de bijdragen van de Staat evenals ingevolge de gevoelige verhoging van de loongrens voor de R.M.Z.-afhoudingen in de sector invaliditeit tegenover de nieuwe uitgaven ingevolge de koppeling aan het algemeen welzijn — geraamd op 118,6 miljoen voor 1974 en 622,4 miljoen voor 1975.

De auteur van het voorstel is de mening toegedaan dat men zich dient te houden aan wat de bestemming van die bijkomende inkomsten was.

Zij mogen niet dienen om het financiële tekort van de hele sector van de ziekte- en invaliditeitsverzekering te dekken.

Algemene bespreking.

De Minister heeft de financiële weerslag laten berekenen van het wetsvoorstel: het bedraagt 554 miljoen, waarvan 415 miljoen ten laste van de Staat. Hij erkent dat de wet van 16 juli 1974 de inkomsten van de invaliditeitssector gevoelig heeft verhoogd, doch het is hem niet bekend dat die bijkomende inkomsten de door de auteur van het voorstel beweerde bestemming houden hebben gekregen; zulks des te minder daar hij niet wist dat de vorige Regering een overeenkomst had gesloten op dit punt. Bovendien heeft de huidige Regering, voor zover hij weet, op dat stuk geen verbintenissen aangegaan.

De Minister vestigt er voorts de aandacht op dat de bijkomende inkomsten niet toereikend zijn om het in de sector uitkeringen van de ziekte- en invaliditeitsverzekering bestaande tekort, dat eind 1975 op zowat 921,3 miljoen wordt geraamd, te dekken. Naar hij meent, moet ook rekening worden gehouden met de verminderde inkomsten van de sociale zekerheid uit R.M.Z.-bijdragen als gevolg van de gevoelige vermindering van de werkgelegenheid. Hij kan dan ook het wetsvoorstel niet bijtreden en vraagt de bespreking ervan uit te stellen.

Stemmingen.

Nadat de auteur de onmiddellijke stemming heeft gevraagd, wordt het voorstel verworpen met 9 tegen 7 stemmen.

De Verslaggever,
L. NAMECHE.

De Voorzitter,
O. DE MEY.

Le Gouvernement actuel n'en fait pas état dans sa propre déclaration et n'a, jusqu'à ce jour, rien fait pour que soit respecté l'engagement pris en 1973.

L'incidence financière de cette proposition est-elle la cause? Ce serait oublier un des objectifs de la loi du 16 juillet 1974 portant liaison de certaines prestations sociales à l'évolution du bien-être général, qui a été d'augmenter les ressources du secteur invalidité de l'assurance maladie-invalidité au-delà de ce qui était nécessaire pour faire face à la liaison de l'évolution de ce bien-être, précisément dans le but d'améliorer le régime de l'invalidité dans le sens indiqué dans l'accord de 1973.

Lors de l'élaboration de cette loi, le solde positif — nouvelles ressources découlant d'une augmentation des taux de l'intervention de l'Etat ainsi que de l'augmentation sensible du plafond des ressources O.N.S.S. pour le secteur de l'invalidité, comparées aux nouvelles dépenses découlant de la liaison au bien-être général — fut estimé à 118,6 millions pour l'année 1974 et à 622,4 millions pour 1975.

L'auteur de la proposition estime que la destination de ces plus-values doit être respectée.

Elles ne peuvent servir à éponger le déficit financier que connaît l'ensemble de l'assurance maladie-invalidité.

Discussion générale.

Le Ministre a fait calculer l'incidence financière de la proposition de loi, qui s'élève à 554 millions, dont 415 millions à charge de l'Etat. Il reconnaît que les ressources du secteur invalidité ont été sensiblement augmentées par la loi du 16 juillet 1974, mais il n'a pas connaissance que les plus-values aient reçu la destination précise que leur donne l'auteur de la proposition, d'autant moins qu'il ignorait que le Gouvernement précédent avait conclu un accord sur ce point et que l'actuel Gouvernement n'avait, pour sa part, pris aucun engagement.

Le Ministre fait remarquer, d'autre part, que les plus-values n'ont pas pu apurer le mali existant dans le secteur indemnités de l'assurance contre la maladie et l'invalidité, estimé, à la fin de 1975, à quelque 921,3 millions. Il estime qu'il y a également lieu de tenir compte de la diminution des ressources de la sécurité sociale provenant des cotisations à l'O.N.S.S., qui découle d'une diminution sensible de l'emploi. En conséquence, il ne peut se rallier à la proposition de loi et demande de surseoir à son examen.

Votes.

L'auteur ayant demandé la mise aux voix immédiate, la proposition est rejetée par 9 voix contre 7.

Le Rapporteur,
L. NAMECHE.

Le Président,
O. DE MEY.